

CAO News 1

Časopis horolezeckého oddílu CAO Děčín

Ročník 2, číslo 1

Leden 2000

HorÁm zdar!

2000

A je to tady! Nepředstavitelné se stalo skutečností. Píše se rok

2000!

Přeji Vám hodně štěstí, pevné zdraví, spokojenost a mnoho sportovních i pracovních úspěchů nejen v tomto magickém roce.

Za celou redakci CAO News

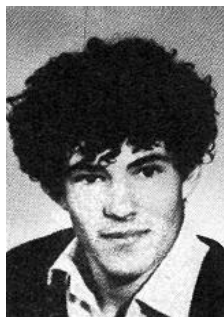
Na úvod

RODINNÉ ŠTĚSTÍ

Lev Tol stoj

Potřeboval jsem pohyb, a nikoli jen jakési poklidné přežívání. Potřeboval jsem vzrušení a nebezpečí a možnost obětovat se pro svou lásku. Cítil jsem v sobě přetlak energie, která však v našem klidném životě nenacházela uplatnění...

Silvestrovský rozhovor s Jindřichem Hudečkem

Petr Štěpán
CAO Děčín

P/ Prý jsi se Jindro naštvál, že jsi nebyl zvolen hokejistou roku.

J/ Přímo jsem se nenaštvál, ale za to, co na ledě předvádím, si toho hokejistu světa zasloužím, že.

P/ Také se říká, že končíš se závoděním.

J/ Brácha mě přemlouvá, abych tu motorku s ním vyměnil.

P/ Ty máš bratra?

J/ Jo, Vaška.

P/ Za co ji chce vyměnit?

J/ Venca říkal, že má jetý Stradivárky, tak že by to šlo. Konečně motorka taky není nová, že.

P/ Takže Václav Hudeček bude jezdit na motorce?

J/ No jestli bude jezdit, to nevím. Ale já toho Paganiniho, myslím Ďáblův tanec, dám v pohodě.

P/ Ale hrát na housle není žádná legrace!

J/ Já hraju vždycky první housle, tak mám natrénováno a legrace je vždycky. Konečně, na okruhu předvádím Ďáblův tanec celý rok, tak v čem je problém, že.

P/ Co by jsi přál našemu časopisu do Nového roku?

J/ No podívejte chlapi, doteďka ty noviny nic moc, ale po dnešním rozhovoru se mnou si myslím, že Montana má smůlu.

P/ Jak Tě znám Jindřichu, tak si myslím, že smůlu má Václav...

Dík za rozhovor a sejdem se na Pražském jaru...

Boje o „Horám zdar 2000!“

Zákulisí bojů o první dostoupení vrcholů v roce 2000.

Jiří Chára
CAO Děčín

Jak se dalo očekávat, na Nový rok vypukla bitva o Horám zdar 2000 na nejatraktivnějších věžích. Bohužel počasí natěšeným borcům příliš nepřálo, a tak mnohé ambice při pohledu na ledové stěny vzaly za své... Tady je alespoň několik příběhů z bitvy:

Cíl první - Jeptiška

Lezci z CAO Děčín si za svůj cíl vybrali Jeptišku na Levém břehu Labe. Ráno 1.1.2000 vyrazilo z horolezecké chaty ve Žlebu družstvo ve složení Jiří Houba Chára, Jaroslav Uher a Jiří Kudrna Kudrnáč.

Žádostivým pohledům se však vystavovala ledovou glazurou politá Stará cesta na Jeptišku. To nepůjde ani se stavěním, řekli si hoši a vzali za vděk alespoň vrchol Jánošíka. Když už se chystali sestoupit komínem, objevil se na vrcholu Jeptišky lezec – kdo jiný, než Pavel Pavouk Černý. Společně s Michalem Burdychem Burdou se jim podařil husarský kousek, když prostoupili v neskutečných podmínkách Jižní stěnu! Klobouk dolů a ještě jednou gratulujeme! (Poznámka: Od 1.1.2000 přešel Pavouk pod hlavičku CAO Děčín, a tak vlastně Jeptiška nakonec byla přeci jenom „naše“...)

Vrabinec

Petr Štěpán volal ráno na Nový rok do Žlebu. Původně plánoval nějaký výstup s Chárou a Uhrem, ale Ti spěchali do skal a na Petra nepočkali. Na vrcholech Večernice a Strážce Dolního Žlebu už trůnili čerství sněhuláčci od Pítrse Laštovičky a tak jako náhradní variantu Petr zvolil lyže a po cestě rychlý výpad na Vrabinec. Když vyběhl do sedla, seděli u slaňovacího kruhu nějakí mladí borci (Kajzr a Tuzar). Houkl tedy na ně ať mu hodí lano. Borci si něco šeptali a nakonec lano neochotně hodili. Petr zjistil, že nevědí, kde je kniha, a tak jim vlastně zachránil Horám zdar. Chára přijel pozdě odpoledne na kole až jako druhý...

Boj o Bandstein

Veselým příběhem z natáčení se můžou pochlubit ambiciózní lezci z Dynama Žežic, řízení „šedou eminencí“ Karlem Bělinou z Povrlů. (Karel byl přes svátky na operaci kýly a na Silvestra mu vyndávali stehy. Proto do bojů o vrcholy mohl zasáhnout jen diplomaticky...) Michal Švajgl a Pavel Borkovec dostali za úkol napsat Horám zdar! na Karlovo oblíbeném Bandsteinu.

Aby to byla tutovka, odjeli pod Bandstein již na Silvestra a asi v sedm hodin večer se uložili do spacáků k bivaku přímo pod stěnou. Úderem půlnoci vyrazili do útoku. Stará cesta (IV) byla však díky podmínkám nad jejich síly. Michal šel jako první, ale asi v polovině dvacetimetrové hrany spadl, našťastí do nýtu. Rozhodli se tedy, že zkusí Cimou. Zabalili bagáž, sestoupili do Vaňova, přešli přes Labe po zdymadlech a již ve dvě hodiny po půlnoci (!) stáli pro změnu pod Cimou de la Brná. Leč štěstí je opustilo i zde. Problém byl, díky zaledněnému svahu, již dojít pod nástup. A tady se situace opakovala. Pokus a pád. Zdá se, že se Žežičti dopustili začátečnických chyb – za prvé pečlivě čistili zasněžené stupy od sněhu (a pod ním byl led) a za druhé lezli v lezečkách...

V pondělí dopoledne (3.1.) volal Bělina Chárovi do práce a líčil mu story z Bandsteinu. „Takže na Bandstein nevyšlezi?“, ujistil se raději ještě jednou Chára, a pak už šlo vše ráz na ráz. Rychlý telefonát Štěpánovi do Labské, skočit na kolo a rychle domů, zabalit matroš – dostatek železa, cepín a mačky. V 16:30 nastupují do cesty. Zhruba v deseti metrech nad zemí končí stopy na zasněžených stupech a dál již je sníh a led bez poskvrny. Po několika minutách stojí oba na zasněženém vrcholu a tisknou si radostně pravice – další Horám zdar!

V posledních zbytcích světla lezou ještě na Strážce Vaňova. Tentokrát vyvádí Petr Štěpán. V knize však už Horám zdar bylo – od, pro nás už známé, dvojice Kajzr – Tuzar. Jejich zápis tak vlastně doplnil mozaiku celého příběhu. Dvě mladé party se pokusily o Bandstein a obě ztroskotaly. Švajgl a Borkovec startovali o půlnoci pod Bandsteinem, a pak přešli pod Cimou, Kajzr a Tuzar startovali o půlnoci pod Cimou, a pak přešli pod Bandstein.

Jak už to bývá – když se dva perou, třetí se směje...

PAPERE LA PUTI

Petr Štěpán
CAO Děčín

Ruda Zabilka – učitel, neuměl plavat, neunesl kilo, neudělal shyb...

Objevil se ve skalách začátkem šedesátých let. Měl ideální lezeckou postavu, asi jako Roš'a Štefánek. Hrál na kytaru a docela dobře zpíval. Hlas měl téměř jako Miro Žbiro. Když hrál na palouku v Bělé, pan Tůma to nevstřebal a řval: „Už je tady zas ten mečák“ a házel po něm botu.

Pan Tůma házel botu a staří lezci ho vyhazovali z oddílu snad na každé schůzi. Ruda totiž přinášel nový vítr do skal. Když si dovolil v roce 1964 přesekat kruh na údolní Lokomotivě v Bělé o třicet čísel doleva, aby se dala odjistit jeho cesta Levá údolní VIIb, strhlo se peklo.

Na schůzi proslov střídal proslov, oddíloví inkvizitoři žádali jeho hlavu. V tom se přihlásil o slovo Karel Krombholz. Vřava utichla a čekal se zásadní verdikt. Do

tichého sálu (schůze se konali v Pražáku na náměstí v Děčíně, dnes již zbouraném) promluvil Karel: „**Ktýš se stachuje lano s fješe a chnet se ze spotu vyfotý, tak to fyapatá, jako týš lese chat.**“

Hrobové ticho...

První se začali řezat drzouni a potom i všichni ostatní.

Ruda si lezením rychle získal respekt. Stal se nejúspěšnějším lezcem šedesátých let. S Jardou Uhrem, Vaškem Širlem a ostatními, začal dělat náročné a stylově čisté prvovýstupy. Začal také dávat cestám netradiční názvy – Šepot květin, Zuby nehty, Kočičí stěna, Sonáta vertikálního života a samozřejmě Sedření kůže na Severní Tyršovou věž.

Ruda měl doma slovník jakéhosi Afrického kmene, v něm si přeložil Sedření kůže jako Paperle la puti. Tento název v řeči kmene „Huba Buba“ se mu strašně líbil, ale nakonec zůstalo u Sedření kůže VIIc v téměř devadesátimetrové údolní stěně.

Nastal nový fenomén - **chodili jsme se na Zabilku dívat**. Měl moderní lezecký styl, lezl lehce a plynule. Předváděl před pětacíti lety styl dnešních špičkových lezců. Na tehdejší dobu nevídaná podívaná! Pod severní stěnou Dominsteinu ve skaláku, stálo třicet lezců v záklonu a v tichosti sledovali Rudu, jak elegantně leze Smítkovu cestu VIIc.

Byl prvním cizincem, který v druhé polovině šedesátých let přelézal nejtěžší výstupy v Sasku. Za Rudou se táhla celá Děčínská parta.

Jako první přišel s nápadem pořádat srazy. V květnu roku 1966 se pořádal „**První sraz horolezců v Labském údolí**“. Na tábořiště u Vojtěcha se začali sjíždět horolezci z celé republiky. Přijížděli všichni „Peruánci“ - Kuchař,

Kopal, Šimon, Prachtlovi, ze Slovenska Pochylý (Pavouk), Kryšák, Orolín, Gejza Hak, Galfy a jiní. Na srazech se scházelo až čtyřista horolezců a téměř všichni se znali. Borci přijížděli přelézat nejnovější Zabilkovy cesty. Dnes bychom řekli masovka, ale v době Beatles a Rolling Stone neměli srazy chybu. Byla prolomena určitá izolace, ve které se lezci z Labského údolí nacházeli. **Dodnes funguje snad nejstarší ředitel něčeho ve funkci v Čechách, ředitel srazu Jarda Uher.**

Ruda začal jezdit pravidelně do Vysokých Tater. Přelézali s Vaškem Širlem vyhlášené Tatranské prásky. V prosinci roku 1967 odjel do Tater naposled. Při návratu z túry, na přechodu z Velké do Malé Zmrzle doliny, v místech, kde deset minut před ním přešli všichni nováčkové oddílu, Ruda zakopl a spadl přes práh do Doliny Zeleného plesa...

Měl svůj osud snad ve svém jménu – omen nomen. Kdyby nezahynul v Tatrách, určitě by odjel s reprezentací na připravovanou expedici do Peru. Ale to už jsou jen dohady...

Ruda Zabilka svými odvážnými a dobře promyšlenými prvovýstupy, navázán na prsní úvazek, otevřel další etapu zdolávání velkých stěn v Labském údolí.

Ohlédnutí po výletu za Velkou louží.

**Michal Burdych Burda
HUDY SPORT**

Sice s malým zpožděním, ale přece jen jsem si nakonec na popud Petra Štěpána našel čas, abych napsal pár řádek o výstupu na El Capitana v Yosemiteském národním parku v USA.

Když člověk přijede poprvé do tohoto nádherného údolí je z toho úplně mimo, protože jako lezec zde má tolik potenciálních cílů a tolik nádherného lezení, že neví kam by vyrazil dřív. Pak ale sjede na dno údolí a jako první se ukáže v celé své kráse El Capitan. Popisovat dále tento monolitický masív přerušovaný pouze spárami snad ani není potřeba, protože to již udělalo mnoho

dalších a lépe než bych to dokázal já. Každý, kdo tuto stěnu uvidí, je jí okamžitě pohlcen a už nepřemýšlí o ničem jiném, než která cesta by mohla pustit. Ne jinak to bylo i s námi.

Poté co jsme za Hudym před dvěma lety "vyvozejkovali" Salathe Wall, jsme sem již přijeli s jediným cílem a to dokázat to také sami (tj Rosta Sedliský, Luboš Kavan, Sláva Švec a moje maličkost – Michal Burdych Burda). Tak jsme si vybrali cestu, která by teoreticky mohla pustit – **WEST FACE** za **5.11c** (nejtěžší délky v přepočtu na písek IXb) s pouhými 20 délkami. Dle informací, které jsme získali od našich předchůdců, se tato cesta řeší v první pólce a tak jsme do ní vyrazili mazácky až v 11 hodin s tím, že to prostě zkusíme, když to půjde natáhneme fixy kam až nám budou stačit lana a pak se uvidí. A tak se vidělo.

Stěna měla charakter lezení, který nám vyhovoval a tak jsem po 3,5 hodinách tvrdého lezení seděl na 7. štanu. Usoudili jsme tedy, že to půjde a poté, co jsme

se dostali na zem, jsme šli na gáblík a na pivo. V noci jsme přespali pod stěnou a druhý den ráno v 6 hodin jsme začali opět stoupat pod nástup. Tam jsme nasadili vozečky a vyjeli na již dobytý 7. štand. Zde byla dále ještě jedna délka 5.11 c a dále pak byly „lehčí“ délky. Spárku 5.10 d (na písku pouze asi VIIIb) bych nikomu nepřál a spáry okolo 5.10 jsou úplně nejhorší, protože místní borci je umí, a proto je nejistí nýty a takový motejly do těch širočin s sebou člověk netáhá. Na konec následoval jemný pochod asi za V na písku a večer v 6 jsme byli na vršku.

Jelikož jsme přes den nepostupovali tak rychle, jak jsme si představovali, tak na sestup a následné slánění po typickém způsobu (cca 1.5 hodiny) nebylo ani pomyšlení. Nezbyvalo než sestupovat trailem (cca 14 km) asi 3,5 hodiny. Ale ani tento noční výlet nám neubral na tom nádherném pocitu, že jsme to dokázali.

Když jsme pak byli dole, nakopli jsme náš bourák a odřičeli do Bishopu do teplých jezírek relaxovat a léčit rány.

Zdolat tuto stěnu byla ohromná výzva a vyšla. Když jednou člověk takovou stěnu absolvuje, je to jako droga a hned začne plánovat další stěny, které by mohly pustit. Jsem rád, že takto postižen nejsem sám a vždy jsem potěšen, když si v tomto plátku mohu přečíst o tom, co, kdo, kdy a kde uskutečnil popř. co někdo plánuje a čeho by se dalo zúčastnit.

VÁNOČNÍ HOROLEZECKÁ MŠE

HŘENSKO

24. PROSINCE 1999

Gregoriánské chorály a Toccata und Fuge d moll od J.S.Bacha přivítaly více jak 60 (!) účastníků horolezecké Vánoční mše v jeskyni Českých bratří. Ve vánočně vyzdobené jeskyni nechyběl oltář ani Betlém. Mše začala krátkou modlitbou „Ave Maria“ a po Orffově O Fortuna, byly přivítány všechny přítomné děti. Jednotlivé výstupy byly odděleny krásnou hudbou - po vzpomínce na zesnulé horolezce zaznělo např. Requiem od Wolfganga Amadea Mozarta. **Možná je třeba zdůraznit, že se nejednalo o žádné parodování, či zsměšňování svatých mší.** Hlavní smysl byl v tom, aby se lidé, kteří spolu celý rok lezou a tráví společně čas v přírodě, sešli i na Štědrý den, oslavili společně nejkrásnější svátky společně s dětmi a zazpívali si koledy uprostřed skal. Podle ohlasů můžeme říci, že se to povedlo a všem se tato netradiční akce z dílny Štěpán – Chára líbila. Pro ty z vás, kteří se nemohli mše zúčastnit, přinášíme krátký výťah toho, co zde odeznělo a pár fotografií.

Jeskyně Českých bratří – doznívá krásná varhaní hudba, připravuje se „kárání hříšníků“... (foto Jaroslav Uher)

Vítám Vás na horolezecké mši vánoční. Vítám Vás na tomto mystickém místě. Vítám Vás v jeskyni Českých bratří!

Sešli jsme se v místech, kde příroda je nám chrámem, skalní stěna oltářem a průvodce je naší bibli. Příroda je nám chrámem, jenom ona stvořena jest na to, abychom své životní činy vykonati mohli. Skalní stěna je našim oltářem, dotýkáme-li se jí, dotýkáme se věčnosti, neboť minulost a přítomnost ve stěně vepsána jest. Ve stěně, která je ke každému z nás stejně spravedlivá.

Otevřme průvodce, naši bibli horolezeckou, knihu nám nejmilejší. Před očima nám vyvstanou apoštolé lezení, kteří jsou v této bibli zapsáni svými činy a příběhy. Apoštolé, kteří nás vedou neomylně po skalních cestách až k jejich vrcholu. Je jen na nás samotných, jak bezpečně a s jakou pokorou těmito cestami stoupati budem.

Ptám se - cožpak může člověk sobě uniknout? Cesta, kterou máme projít, je vyznačena jako úzký průliv. My jsme původci svých činů, ale naše činy, poutající se navzájem, poutají také nás a my to dobře víme. Proto se scházíme, lezeme spolu na jednom laně a smělé plány do budoucna připravujeme.

Naším milým ženám zde přítomným chci říci, že všichni muži jsou snílci. Ale ne stejní. Jedni, s nočními sny, v utajených koutech myslí, se ráno probouzí, aby vše zapomněli. Ti druzí, snílci dne, jsou nebezpeční chlápíci! Své sny v očích otevřených se snaží uskutečnit. Tito Vám jsou vyvoleni, proto s nimi žijete. Neustále Vás oslňují nápady, jaké velké činy ve skalních stěnách, v kopcích zasněžených, v dírách skalních hlubokých a v jiných aktivitách, Vám někdy nepochopitelných, vykonají. Ale Vy víte, že je třeba vymalovat, teče vana a na úkoly s dětmi se ani nepodívali. Jen Vy dokážete, že muži, místo na skalní stěně v Labáku, se štetkou v ruce a na štaflich, lezou v obýváku. Vy jste strážkyně krbu rodinného, proto si Vás považujeme.

Proti narození a smrti nemáš léku. V mezidobí zachovej radost! Ano, zachovejme radost a nedejme se ovládnout hloupostí, samolibým velikášstvím, honbou za mamonem, ztrátou soudnosti a pomluvami.

Vážme si toho, že máme to veliké štěstí, vstoupit do předpokojce nového tisíciletí. Vstoupit bránou otevřenou, na stránku nepopsanou. Za rohem každého štěstí číhá smutek. Ne všichni naši kamarádi horolezci toto štěstí měli. Za všechny, kteří již mezi námi nejsou, vzpomeňme na dva poslední – Pavlíka Šedýho a Jirku Šmída...

A nyní několik pokynů hříšníkům udělití musím! Mirasi, nepij kořalku, neboť z kola opět svaliti se můžeš! Horáčku, dutonožko – mám radost, že jsi dnes kraťasy doma zanechal! Jardo Uhře – staré kosti jen vůli nahraditi můžeš! Kudrnáci, dostav hnízdo – jaro přijde brzy a pak se opět vrať mezi nás! Kájo Hofmane, doufám, že v příštím roce tvoje hvězdná sezóna nastane! Stando Feigle, kdy do alpské stěny s námi nastoupíš?! Martine a Dáňo, už máte zaděláno! Vašku Storzere, shodil jsi krunýř jako mořský krab, nyní můžeš dokázati, že jsi opět chlap. Eliško a Pítrsi, ať smích Vám jde nadále od pusy! Pavouku, sítěmi jsi opředl téměř všechny věže, nech si něco na stáří! Jirko Cháro, čtyři sta výstupů je Ti málo? Myšáku, srovnej si čas, abys v novém roce také jednou přišel včas! Zdeňku Vaishare, zanech nebezpečných sportů míčových a více skal si hled! Milane Cestře, těší nás, že Tě opět častěji vidíme ve skalách. Jenom pozor na Golema! Josefe, je načase, abys nám svou novou partnerku ukázal! Táňo a Libore, na motorce Vám to sluší – pozor na prudké zatáčky! Julio Anděli, hlídej dobře svůj revír, aby Ti někdo neuřízl vánoční stromky! Vy všichni ostatní, co jste se tady v tento sváteční den sešli – radujte se a mějte se rádi...

I stalo se v těch dnech, vyšlo poručení od císaře Augusta, aby byl popsán všecken svět. I šli všickni, aby zapsáni byli, jeden každý do svého města. Vstoupil pak i Josef od Galileje z města Nazaretu do Judstva, do města Davidova, kteréž slove Betlém, aby zapsán byl s Marií, zasnoubenou sobě manželkou těhotnou. I stalo se, když tam byli, naplnili se dnové, aby porodila. Porodila syna svého prvorozeného a plenkami ho obvinula a položila jej v jeslech, protože neměli místa v hospodě. A pastýři byli v krajině té ponocující a stráž noční držice nad svým stádem. A aj – anděl Páně postavil se podle nich a slova Páně osvětila je. I báli se bázni velikou, kteráž bude všemu lidu. Nebo narodil se Vám dnes spasitel, kterýž jest Kristus Pán v městě Davidově. A toto Vám bude za znamení

– naleznete nemluvnátko, plénkami obvinuté, ležící v jeslech. A hned s andělem zjevilo se množství rytířstva nebeského chválicích Boha, řknoucích – Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj lidem dobré vůle. Amen

A nyní přistupme k svatému přijímání těla a krve horolezce. Těla po výstupu v těžké cestě umdleného, krve v těžké spáře prolité...

*Jeskyně Českých bratří – Eliška u přijímání těla a krve horolezce...
(foto Jaroslav Uher)*

V tuto chvíli sváteční zazpíváme koledy. Připravte si koledu Narodil se Kristus Pán. Další koleda je Nesem vám noviny. Poslední je Půjdem spolu do Betléma.

Končíme dnešní mši horolezeckou. Sejdeme se opět za rok. A nyní se v pokoji rozejdeme...

Jak řekli, tak udělali.

Malá úvaha o rozdílném přístupu k danému slovu.

Petr Štěpán
CAO Děčín

„Tak Jirko, za týden v pátek večer na Klíči. Čau!“

Domluveno...

Na Klíč, 760 m.n.m. vysoký kopec u Nového Boru, jsme v zimě jezdili stanovat, nejlépe na vrcholu, a lézt. Za týden v pátek padá sníh, docela fučí vítr, v práci celý den venku. Autobus do Boru jede v 18:30 hod. Balím batoh, vercajk na lezení, stan a jedu. V Boru jsem v 21:15 hod. na vrcholu Klíče ve 22:30 hod. Ležím ve spacáku, vařím šípkový čaj s jablkama a čekám na Jirku. Víím, že tutově přijde. **Protože jsme se domluvili.**

Je 23:45 hod., slyším funění v poslední serpentíně, potom žďuchnutí batohu. „Čau Lysino, čau Škrholo“. Pijeme čaj, jíme angreštový kompot, Jirka líčí, jak utekl z vojny, (asi bude průser), jak chytil dobrého stopa z Prahy. Jsme v pohodě.

Je Pátek, padá sníh, docela fučí vítr, v práci celý den venku, může mi ujet autobus, taky trošku pokašlávám, měl bych se vyspat v posteli, co když pojedu až ráno...? Ale my jsme se domluvili!!!

Je pátek, tady v Praze počasí nic moc, opuštěk nedostanu, když uteču další průser... Ale my jsme se domluvili!!!

.....

Tak kluci za týden! Poslední slanění v roce 1999 v bivaku ve Hřensku! Oddílová akce. Jasně, přijdeme.

Jeden zajistil soudek piva, druhý ho vynesl, třetí přinesl motorovku a nařezal dříví, čtvrtý a pátý nanosili dřevo na hranici. Dobrá práce! **Čekáme na šestého, na sedmého, na ostatní. Nepřišli...**

Trochu foukal vítr, taky poletoval sníh...

Ale my jsme se přece domluvili...?!

Do zbraně !

Petr Štěpán
CAO Děčín

Podivný cinkot doléhá k mému uchu. Skoby? Karabiny? Frendy?

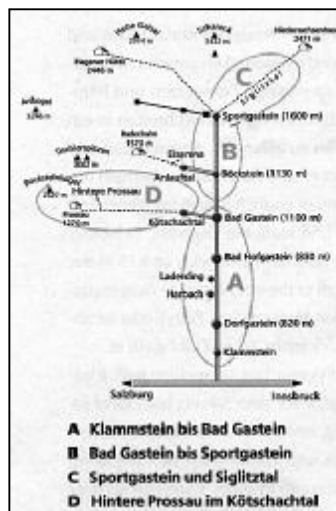
Znova slyším ten libý zvuk, linoucí se z horolezeckých doupat Litochlebích, hnízd Laštovičích, z horolezeckých kutlochů Varnsdorfských. Cink-cink na půdě v Labský...

Ano! Jsou to ledovcové vývrtky, bezpečné jistící body do ledu! V kombinaci ze zbraněmi, ideální náradí pro lezení v ledových stěnách Pustého zámku, na zmrzlém vodopádu ve Vaňově, nebo ve Stříbrných stěnách.

Když nebudou ledové podmínky doma, co zajet kluci na pár dní (prodloužený víkend) do Rakouska? V pohoří Hohe Tauern, asi sto kilometrů jižně od Salzburgu, se nachází ledové království vyledněných žlabů.

V okolí Sportgasteinu je ve čtyřech sektorech asi 45 až dvěstěmetrových ledopádů různých sklonů a obtížností. Dáme do kupy partu, mrknem na internet – ledy, sbalíme vercajk, večer vyjedeme a ráno jsme tam.

Průvodce mám. Takže - co vy na to?

STRÍPKY

HLAVA XXII V PODÁNÍ JANA BÍLKA

DĚČÍN

16. PROSINCE 1999

Honzo, proč vlastně nechceš nikoho pouštět na horolezeckou chatu ve Žlebu?

Protože já to tam musím celý rok pracně udržovat v pořádku, kdyby tam náhodou někdo přišel, aby to bylo perfektně připravené.

Ale vždyť tam stejně nikoho nepustíš!?

No protože oni by tam hned udělali bordel a já bych to zas musel dávat do pořádku....

-jch-

POSLEDNÍ SLANĚNÍ CAO DĚČÍN

HŘENSKO

17.- 18. PROSINCE 1999

V prosinci loňského roku proběhlo v bivaku v Pravčickém dole Poslední slanění CAO Děčín. Tedy pouze týden, co zde měl stejnou akci horolezecký oddíl Plavba. Přestože dorazila jen hrstka z očekávaného počtu lidí (omluvil se i hlavní organizátor), akce se nakonec všem líbila. Otázkou zůstává, jestli to byl dobrý nápad a zda by bývalo nebylo lepší, kdyby se oba oddíly domluvily a ukončily lezeckou sezónu společně... -jch-

VÁNOČNÍ BOŘEŇ PODESÁTÉ!

BÍLINA

26. PROSINCE 1999

Již po desáté se druhý svátek vánoční sešli lezci na zasněžené Bořni. Tentokrát jsme lezli různé cesty na Baštu, na Bertholdův prst (nějak jsme si nevšimli, že lezení je zde zakázané) a samozřejmě na Větrnou věž. Z Tepličáků přijel jen Roman Goltsch s Klárou Bělinovou a s velkou partou mladých lezounů se objevil Gerhard Tschunko.

Odpoledne následovalo tradiční posezení v příjemné restauraci v Bílině Kyselce a pak společná cesta vlakem domů.

Pozn.: Josef, chyběl nám tentokrát tvůj „cestovní vánoční stromček“! Doufáme, že se příští rok polepšíš...

-jch-

SILVESTR 1999/2000

DOLNÍ ŽLEB

31. PROSINCE 1999

Vysokou hustotou horolezců na 1 m² se poslední den roku 1999 vyznačoval Dolní Žleb. Zatímco na horolezecké chatě (kam dostat se je „těžší než do seřfu“) slavila příchod roku 2000 část CAO Děčín společně s opravdu nezvyklou skrumažlí lidí, jen kousek odsud, u Kostí se sešla opravdová lezecká elita - Rost'a Štefánek, Petr Laštovička ml., Pavel Černý, Josef Nežerka, Ríša Litochleb, Milan Krauskopf, Jindřich Hudeček – abychom jmenovali alespoň některé. O půlnoci, kromě korkových zátek,

lítaly vzduchem i světlice a entuziastické výkřiky nás všech. Z Růžové vyhlídky dával všem dole světelné signály Petr Štěpán z Labské stráně. Skal se podle očekávání problém Y2K nijak nedotkl, a tak již ráno pod nimi nejzarytější lezouni cinkali karabinami...

Šťastný a veselý rok 2000!!! A - Horám zdar....

-jch-

TRESTNÁ VÝPRAVA CAO DĚČÍN

HOLANY

9. LEDNA 2000

Jak trestná výprava řádili chlapci z CAO Děčín v neděli 9. ledna v Roklickém údolí. V nepříjemném počasí, v zimě a v množství sněhu dobývali jeden vrchol za druhým. Co vrchol, to „Horám 2000 zdar!“. Odpoledne byla „ošetřena“ většina nejvýznamnějších věží, včetně Zlého bratra, Dómu či Větrné díry. A příští víkend navštíví i tu vaši oblast...

-jch-

VÝROČÍ

- Dne 13. ledna oslaví své narozeniny známý horolezec **Karel Bělina** z LK Sněžník. Přejeme pevné zdraví a mnoho nových cest!

- Již 24. února 2000 roztrhne pytel s letošními čtyřicátníky **Petr Horák** z CAO Děčín. Moc gratulujeme!! A neboj, brzy Tě bude následovat celá squadra silného šedesátého ročníku...

ČEKÁ NÁS...

KALENDÁŘ AKCÍ

- **Bivak v severní stěně** – Bořeň, 21.-22.1. Info Jan Horák
- **Vysoké Tatry** – zájezd do Vysokých Tater, ubytování a večeře na chatě Rysy, termín 12.-19.2.2000. Cena asi 1.960,- Sk, pro členy ČHS slevy! V ceně ubytování, snídaně a večeře. Nejvýše položená chata s čepovaným pivem. V okolí ideální možnost pro horolezectví i VHT. Z lezeckých objektů je zde např. legendární Galerie Ganku pro náročné, nebo výstup na Rysy pro nenáročné. Info a přihlášky Houba nebo slechta@agit.com.
- **Běžecký závod na Sněžku**, 11.3.2000, start v 10.00 hod. Ubytování na Yettici, společenská a sport. akce. Pořádá ALPIN Praha. (Započítává se do AP 2000) Info Houba nebo slechta@agit.com.

- **RACE of DEATH.** II. ročník cyklistické 24 hodinovky, 7.-8.4.2000. Pořádá CAO Děčín.
- **Piz Badile** – zájezd do Itálie na „Český kopec“. Nápad HO Varnsdorf – jmenovitě K. Hofmana. Vylézt „Cassina“ a jiné cesty.
- **Trestné výpravy** – „ošetřování“ vrcholů, které ještě letos nebyly vylezeny, objevování „nových“ oblastí....

CAO News

Horolezecký časopis severočeského regionu

Redakční rada děkuje všem kamarádům, kteří v loňském roce přispěli svými články do CAO News. V příštím čísle nás, kromě pravidelných rubrik, čeká článek o výstupu na Cho-Oju, dobrodružství na Chan-Tengri a jiné. Své příspěvky můžete zasílat na adresu redakce (uvedena v tiráži), předávat někomu z CAO Děčín, anebo je ponechat v prodejně HUDY SPORTU v Hřensku u Vítě Haranta. Díky.

Chceš být **IN**? Tak čti CAO News!

At' se vám daří nejen v roce 2000!

ŠUŠKÁ SE...

- Z Alpinu IV doléhá až do Děčína jediné slovo. **Everest...**
- Ivoš Jeřábek se konečně postaral o pořádnou přezdívkou: **Myslivec...**

INFO

LEZECKÉ STĚNY DĚČÍNSKA

Lezecká stěna Nebočady

K dispozici jsou dvě lezecké místnosti a bar s občerstvením. Není potřeba lano – leze se nad žíněnkami. Stěny jsou nízké s velkým množstvím chytů, větší část tvoří převisy, cesty všech obtížností. Nechybí hrazda a jiné mučící nástroje. Vstupné je 30 Kč.

Provozní doba:

PO	18:00 – 21:00 hod.
ÚT	18:00 – 21:00 hod.
ST	18:00 – 21:00 hod.

V ostatní dny po telefonické domluvě.

Lezecká stěna Bělá

Stále funguje cvičná stěna v Bělé (restaurace Beseda). Stěna je vyšší, osazená jistíci body, nutné je lano a expresky. Spíše těžší cesty. Vstupné je 30 Kč na 1,5 hodiny.

Provozní doba:

Kromě STŘEDY od 16:30 hod.

UPOZORNĚNÍ PRO ČLENY CAO DĚČÍN

PŘÍŠTÍ SCHŮZE NÁS ČEKÁ VE STŘEDU 2. ÚNORA 2000 V RESTAURACI ZA VĚTREM. ZAČÁTEK SCHŮZÍ ZŮSTÁVÁ NEZMĚNĚN – OD 18:00 HOD.

TĚŠÍM SE NA SETKÁNÍ S VÁMI!

CAO News - Časopis horolezeckého oddílu CAO Děčín – Pouze pro vnitřní potřebu oddílu – Sídlo redakce: CAO Děčín, Hrdinů 365, Děčín XXXII, 407 11, Czech republic, tel.: 0603 727753 - Náklad: neuveden – Sazba: Microsoft® Word 2000 – Zdarma
Climbing – Adventure – Outdoors